

Sygn. akt V CZ 6/12

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. przeciwko A. O.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 maja 2012 r.,
zażalenia pozwanego na orzeczenie o kosztach, zawarte w pkt. 2 wyroku Sądu
Okręgowego w K.
z dnia 4 października 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w P. wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2011 r. oddalił powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Na skutek apelacji powódki, Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 4 października 2011 r. zmienił zaskarżony wyrok i powództwo uwzględnił i orzekł o kosztach procesu należnych powódce od pozwanego, a nadto zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2557 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia o kosztach procesu Sąd Okręgowy powołał się na wynik sprawy wskazując jako podstawę prawną rozstrzygnięcia art. 98 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego, powód zarzucił naruszenie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 102 k.p.c. w związku z art. 328 i art. 391 k.p.c. i domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia i odstąpienia od obciążania go kosztami postępowania apelacyjnego albo uchylenia postanowienia i przekazania sprawy we wskazanym zakresie Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Zasadą, przy rozstrzygnięciu o kosztach procesu jest, że strona przegrywająca proces ma obowiązek zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty niezbędne do celowego dochodzenia prawa i celowej obrony (art. 98 § 1 k.p.c.). Wyjątek od tej zasady stanowi art. 102 k.p.c., w którym ustawodawca odwołuje się do pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”. Takie sformułowanie opiera się na zwrocie niedookreślonym co pozwala organowi stosującemu prawo dokonać we własnym zakresie oceny czy należy zastosować zasadę ogólną czy odstąpić od niej z powodu szczególnej sytuacji strony z uwzględnieniem okoliczności danej sprawy. Ów margines swobody pozostawiony organowi stosującemu prawo oznacza też, że nieuzasadniona jest nadmierna ingerencja w rozstrzygnięcia co do zasadności bądź braku zasadności zastosowania art. 102 k.p.c. Kontrola sprawowana przez Sąd Najwyższy musi być ograniczona do zwalczania orzeczeń dotkniętych poważnym błędem.

Przyjęta wykładnia art. 102 k.p.c. przemawia za oddaleniem zażalenia. W uzasadnieniu zażalenia nie zostały przedstawione okoliczności i argumenty, które usprawiedliwiałyby wniosek o potrzebie zastosowania art. 102 k.p.c. Skarżący wskazał wprawdzie, że powinna być wzięta pod uwagę jego sytuacja życiowa, w tym fakt, iż samodzielnie podjął się naprawienia szkód górniczych wyrządzonych przez stronę powodową, jednakże z akt sprawy wynika, że za te prace uzyskał od powódki w drodze ugody pozasądowej stosowne wynagrodzenie. Z akt sprawy, ani też z treści zażalenia nie wynika przy tym, aby pozwany znajdował się w sytuacji majątkowej, która nie pozwala mu na poniesienie kosztów postępowania w wysokości określonej w zaskarżonym postanowieniu. Nie można zatem podzielić zarzutu naruszenia art. 98 § 1 i art. 102 k.p.c.

Przepis art. 102 k.p.c. ma charakter wyjątkowy, stanowi odstępstwo od zasady odpowiedzialności za wynik sprawy, dlatego też Sąd Okręgowy uzasadniając zaskarżone orzeczenie nie był zobowiązany do wskazania przyczyn nieodstąpienia od reguły wyrażonej w art. 98 k.p.c. Oznacza to, że zarzut naruszenia art. 328 §2 w związku z art. 391 k.p.c. jest nieuzasadniony.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.